

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci žalobce: **FVE Petrovice, a.s.**, se sídlem Praha 7, Dělnická 213/12, zastoupený JUDr. et Ing. Petrem Petržílkem, Ph.D., advokátem se sídlem Úvaly, Dvořákova 1624, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Jihlava, Masarykovo náměstí 5, o žalobě proti rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 2.10.2013, č.j. 02968-57/2012-ERU,

t a k t o :

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** z účtu Krajského soudu v Brně zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí předsedkyně Energetického regulačního úřadu ze dne 2.10.2013, č.j. 02968-57/2012-ERU, jímž byl zamítnut žalobcův rozklad a potvrzeno rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 16.7.2013, č.j. 02968-50/2012-ERU, sp. zn. OLP-02968/2012-ERU.

Žalovaný rozhodoval ve sporu podle § 17 odst. 7 písm. a) a d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (dále jen „energetický zákon“), ve věci návrhu žalobce na určení, že dnem 20. prosince 2010 vzniklo žalobci právo na podporu výroby elektřiny z obnovitelného zdroje pro výrobu o instalovaném výkonu 3,311 MW, a návrhu na stanovení povinnosti společnosti E.ON Distribuce, a.s., uzavřít se žalobcem smlouvu o dodávce elektřiny o výše uvedeném výkonu.

Předtím, nežli soud mohl přistoupit k věcnému posouzení žaloby, musel se zabývat její přípustností (zejména § 65, § 68 a § 70 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“).

Podle § 68 písm. b) s.ř.s. je žaloba nepřípustná také tehdy, jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu.

Podle § 46 odst. 2 s.ř.s. soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.

Působnost energetického zákona je upravena v § 1, podle něhož tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie podmínky podnikání a výkon státní správy v energetických odvětvích, kterými jsou elektroenergetika, plynárenství a teplárenství, jakož i práva a povinnosti fyzických a právnických osob s tím spojené.

Podle § 17 odst. 7 písm. a) téhož zákona žalovaný rozhoduje spory o uzavření smlouvy podle tohoto zákona mezi držiteli licencí nebo mezi držitelem licence a zákazníkem a spory o omezení, přerušení nebo obnovení dodávek nebo distribuce elektřiny, plynu nebo tepelné energie z důvodu neoprávněného odběru nebo neoprávněné distribuce.

Dále podle § 17 odst. 7 písm. d) téhož zákona žalovaný rozhoduje spory týkající se podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů nebo elektřiny z kombinované výroby elektřiny a tepla nebo elektřiny vyrobené z druhotných energetických zdrojů a spory o výši náhrady při dispečerském řízení výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie podle § 26 odst. 6 citovaného zákona.

V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.10.2004, č.j. 7 As 58/2003-104, č. 466/2005 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz, podle něhož „...energetický zákon není předpisem upravujícím výlučně jen veřejnoprávní normy. Předmětem úpravy energetického zákona jsou totiž podmínky podnikání, výkonu státní správy a regulace v energetických odvětvích, kterými jsou elektroenergetika, plynárenství a teplárenství, jakož i práva povinnosti fyzických a právnických osob s tím spojených (§ 1 energetického zákona). Jinými slovy zákon obsahuje normy jak veřejnoprávní (výkon státní správy), tak i soukromoprávní povahy (podmínky podnikání). Rozhodujícím kritériem pro rozlišení, o jaký vztah se jedná, je metoda úpravy, tedy zda jde o úpravu vztahů postavených na rovnosti, tj. vztahy mezi držiteli licencí a jejich zákazníky nebo o vztahy ryze vrchnostenského charakteru, kam patří např. rozhodování ve věcech udělení, změn či zrušení licencí...“.

Zdejší soud při posuzování věcné příslušnosti soudu vycházel z toho, že žalovaný v předmětném správním řízení vystupoval v působnosti správního orgánu ve smyslu § 141 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, který na základě energetického zákona rozhoduje spory v soukromoprávních věcech. V předmětné věci šlo o spor mezi žalobcem a společností ČEZ Distribuce, a.s., ve kterém se žalobce domáhal určení, že žalobci ke dni 20.12.2010 vzniklo právo na podporu výroby elektřiny v okamžiku uvedení do provozu předmětné elektrárny o požadovaném výkonu 3,311 MW dle cenového rozhodnutí č. 4/2009 ve znění cenového rozhodnutí č. 5/2009. Sporným mezi žalobcem a společností ČEZ

Distribuce, a.s. byl tedy nainstalovaný výkon elektrárny při ověřování podmínek nezbytných k provedení připojení do distribuční soustavy a následné uzavření smlouvy o dodávkách elektřiny o výše uvedeném výkonu.

Vzhledem k tomu, že předmětem řízení byl spor mezi žalobcem a společností ČEZ Distribuce, a. s. vyplývající z jejich obchodněprávního vztahu, nelze takový vztah považovat za vrchnostenský s typickými subordinačními prvky (podřízenosti a nadřízenosti). Jedná se o vztah soukromoprávní, jehož základní zásadou je rovnost dvou subjektů (viz též usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13.8.2013, č.j. 62A 47/2013-31, nebo ze dne 18.3.2013, č.j. 30A 124/2012-40).

S ohledem na toto zjištění soud konstatuje, že žaloba není dle § 68 písm. d) s.ř.s. přípustná a jako nepřípustnou ji proto podle § 46 odst. 2 s.ř.s. odmítl, neboť ve správním soudnictví jsou soudy oprávněny poskytovat ochranu toliko veřejným subjektivním právům, nikoliv však soukromým. K tomuto účelu je třeba iniciovat řízení dle části páté zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“). Nutno dodat, že tento předpis je schopen poskytnout soukromým právům mnohem větší ochranu, neboť soudní řízení vychází z principů a zásad řešení soukromoprávních sporů, nikoliv pouhého přezkumu napadeného rozhodnutí.

Současně soud poučuje žalobce o tom, že ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení může podat žalobu podle části páté o.s.ř., přičemž věcná příslušnost soudu k projednání a rozhodnutí sporu je dána § 249 odst. 1 s.ř.s., kdy k řízení v prvním stupni jsou příslušné okresní soudy; místní příslušnost soudu pak vyplývá z § 250 odst. 1 o.s.ř.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 3, věta první, s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta před prvním jednáním, soud s ohledem na znění § 10 odst. 3 a 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl o tom, že se žalobci vrací z účtu Krajského soudu v Brně zaplacený soudní poplatek.

P o u č e n í :

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté o.s.ř. k příslušnému okresnímu soudu. Jestliže tak žalobce v této lhůtě učiní, platí, že soudní řízení podle části páté o.s.ř. o takové žalobě bylo zahájeno dnem, kdy takový návrh došel soudu ve správním soudnictví

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Podání kasační stížnosti nestaví lhůtu pro podání žaloby podle části páté o.s.ř.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. dubna 2015

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu